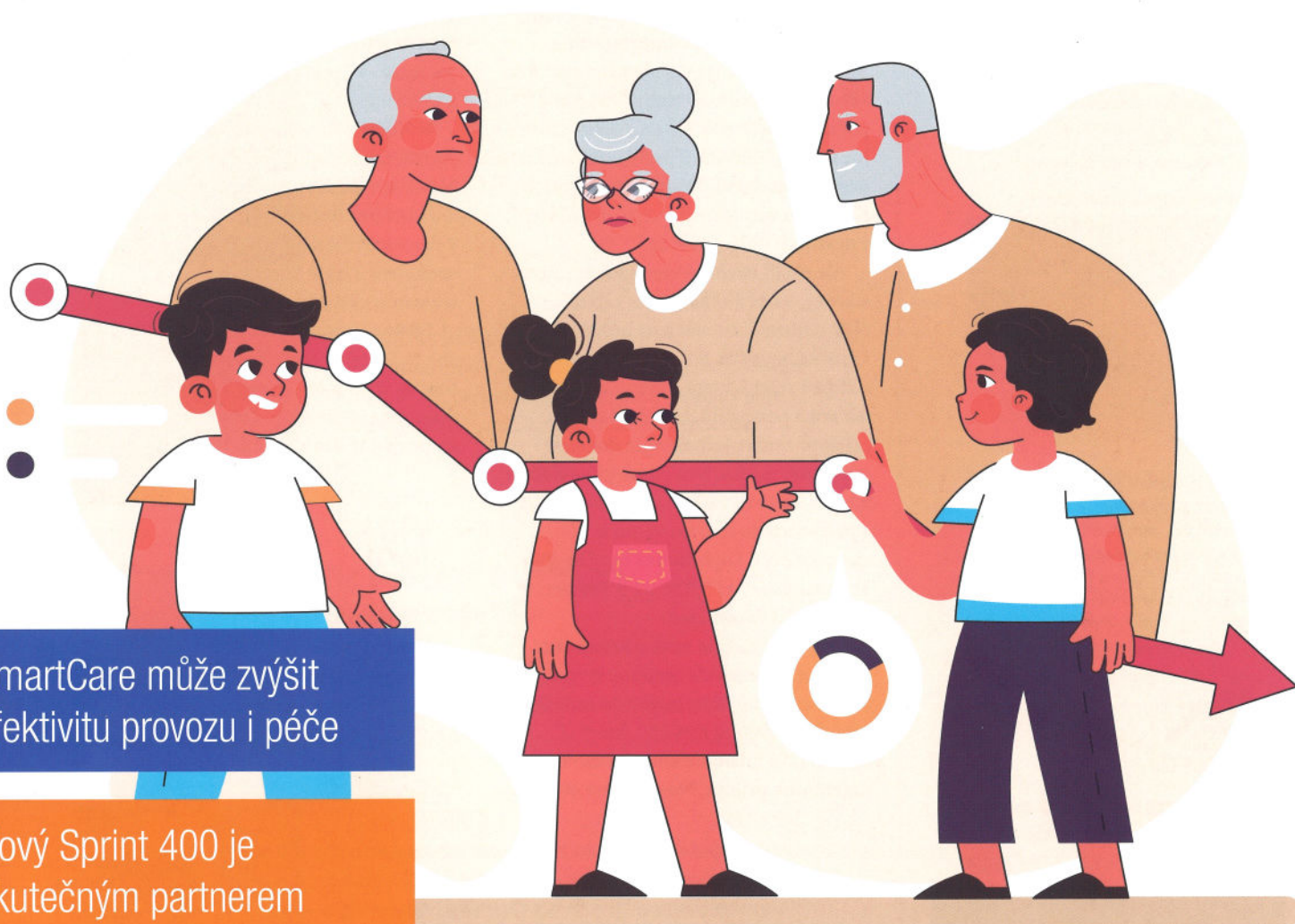

KOMFORT^{LINET}

Jak zdravotnická technika zlepšuje péči o pacienta | číslo 01 | LÉTO 2025 (časopis nejen pro odbornou veřejnost) | www.linnet.cz

SmartCare může zvýšit
efektivitu provozu i péče

Nový Sprint 400 je
skutečným partnerem

STÁRNEME. CO S TÍM?

Odpovědí LINETu jsou smart řešení.

Klienti nepotřebují zdravotní nebo sociální péči. Potřebují službu komplexní.

Ing. Jiřího Horeckého, Ph.D., MSc., MBA, jako dlouholetého prezidenta Asociace poskytovatelů sociální péče netřeba příliš představovat. Je málo těch, kdo mají o pečovatelsví tak hluboké znalosti. „Přestože se struktura sociálních služeb mění, s rostoucí poptávkou jsou kapacity nedostatečné a ještě méně dostupné,“ říká hned v úvodu.

Ing. Jiří Horecký, Ph.D., MSc., MBA

V souvislosti se stárnoucí populací se nejčastěji hovoří o chybějících místech v domovech pro seniory a nedostatku personálu.

Ta hrozba je širší a komplexnější. Stárnutí populace, zejména navýšení počtu osob starších 80 let, které bude intenzivní v období 2030–40, bude mít zásadní vliv nejen na všechny kapacity sociálních služeb pro seniory, ale také na zdravotní a důchodový systém. Souvisejícím problémem pak bude i stárnutí zaměstnanců v těchto segmentech, což může zvýšit nedostatek odborných pracovníků.

Jaké kroky by měly být prioritou, aby sociální služby byly schopny těmto výzvám čelit?

Primárně jde zejména o zajištění stabilního financování, to znamená, že systém musí být předvídatelný a víceleté financování je nutností. Dále je pak žádoucí zvýšení atraktivity profese, například zlepšení pracovních podmínek, bezpečnosti, snížení administrativní zátěže apod.

Důležitá je také podpora péče v přirozeném prostředí, tedy v domácím prostředí klienta, s důrazem na dostupnost terénních služeb. Ale také lepší provázání zdravotní a sociální péče, zejména u dlouhodobé péče.

Mění se už teď struktura sociálních služeb?

Ano, změny jsou patrné, určité roste tlak na rozvoj domácí a komunitní péče. Služby se musí více přizpůsobit potřebám klientů, například kombinací pečovatelské služby a domácí péče, nebo posílením poradenství a podpory pro neformální pečující. Struktura se však bohužel nemění podle rostoucích potřeb, takže kapacity jsou ve vztahu k rostoucí poptávce stále menší a hůře dostupné.

Vidíte jako problematické striktní oddělení zdravotního systému od sociálního? Pomůže digitalizace?

Je to jeden z největších systémových problémů. Klienti nepotřebují „sociální“ nebo „zdravotní“ péči, potřebují péči komplexní. Oddělené financování, různé legislativní rámce a nedostatečná koordinace vedou k neefektivitě a zatěžují klienty i jejich rodiny.

Digitalizace může pomoci a vidíme to již částečným propojením zdravotních a sociálních dat. Důležité ale také je, jak se budou tato data používat, interpretovat a jaký budou mít dopad na systémové či strukturální změny.

Poptávka po dlouhodobé péči roste a poroste. Můžeme se někde inspirovat funkčním modelem?

Existuje více inspirací ze zahraničí,

například modely integrované péče z Nizozemska nebo Skandinávie. Klíčem je koordinace služeb, jediné kontaktní místo pro klienta, propojené financování a multidisciplinární týmy. V ČR by bylo ideální pilotovat model tzv. case managementu, který by pomohl klientům i rodinám zorientovat se a propojit různé druhy péče.

Každopádně neexistuje žádný model, který bychom z nějaké evropské země mohli bez nutné modifikace aplikovat na české prostředí.

Velká očekávání se kladou na domácí péči. Jaké k ní ale potřebujeme podmínky?

Jednak dostatek a dostupnost terénních pracovníků, tedy zdravotních sester. Dále disponibilní síť domácí péče, tak aby byla dostupná, což znamená ale také její růst, za který jsou odpovědné zdravotní pojišťovny. Zmínil bych ještě dostupnost kompenzačních pomůcek, úpravy bydlení a technologií a nesmíme zapomenout na psychosociální podporu pečujících, protože péče doma je často velmi náročná.

Jak jsou na tom terénní služby, které jsou „nedostatkovým zbožím“?

Je zde určitý posun, ale velmi nerovnoměrný. V některých regionech se služby rozvíjejí, jinde prakticky nejsou. Chybí systematické plánování na úrovni krajů a obcí, vize státu, často také infrastruktura a podpora malých poskytovatelů. Současný systém financování terénních služeb ale neumožňuje jejich přirozený rozvoj.

Jakou roli hrají rodinní příslušníci nebo „neformální“ ošetřovatelé?

Rodinní pečující jsou hlavním pilířem systému dlouhodobé péče v ČR, ale i v Evropě, bez nich by se celý systém zhroutil. V posledních letech se učinilo několik změn ve prospěch neformální péče. Ale asi největší bariérou je stále nedostatek informací. Je třeba vytvořit jednotné koordinační místo a důležitá je i odborná a dostupná podpora neformálních pečujících.